

Sygn. akt: I C 286/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 08 stycznia 2015 roku

Sąd Okręgowy w Gliwicach I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodnicząca:	SSR del. Łucja Oleksy-Miszczyk
Protokolant:	Karolina Piłula

po rozpoznaniu w dniu 08 stycznia 2015 roku w Gliwicach

sprawy z powództwa M. M.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w S.

o zapłatę

- zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w S. na rzecz powódki M. M. kwotę 81.000 (osiemdziesiąt jeden tysięcy) złotych z ustawowymi odsetkami od kwoty 80.000 (osiemdziesiąt tysięcy) złotych od dnia 01 lipca 2013 roku i od kwoty 1.000 (tysiąc) złotych od dnia 12 listopada 2014 roku;
- zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w S. na rzecz powódki M. M. kwotę 9.597,82 (dziewięć tysięcy pięćset dziewięćdziesiąt siedem i 82/100) złotych z ustawowymi odsetkami od kwoty 4.165,82 (cztery tysiące sto sześćdziesiąt pięć i 82/100) złotych od dnia 01 lipca 2013 roku i od kwoty 5.432 (pięć tysięcy czterysta trzydzieści dwa) złote od dnia 21 lutego 2014 roku;
- w pozostałej części powództwo oddala;
- zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 7.343,04 (siedem tysięcy trzysta czterdzieści trzy i 04/100) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu;
- nakazuje pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Gliwicach kwotę 496,89 (czteryście dziewięćdziesiąt sześć i 89/100) złotych tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

Sygn. akt I C 286/13

UZASADNIENIE

Powódka M. M. wniosła o zasądzenie na jej rzecz od pozwanego (...) S.A. w S. kwoty 80.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 1 lipca 2013r. do dnia zapłaty tytułem zadośćuczynienia, zasądzenie odszkodowania w kwocie 4.165,82 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 12 listopada 2013r. tytułem kosztów leczenia i rehabilitacji oraz zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała że w dniu 25 stycznia 2013 roku w G. powódka została potrącona przez samochód kierowany przez Panią A. B. (1). Wina sprawczyni została stwierdzona wyrokiem Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 29 kwietnia 2013 roku. W wyniku wypadku powódka doznała urazu głowy

z podejrzeniem złamania kości skroniowej lewej, wieloodłamowego złamania bliższej nasady kości piszczelowej lewej ze złamaniem strzałki lewej, złamania dwukostkowego podudzia prawego z podwichnięciem stawu skokowo-goleniowego do boku, złamania kości łokciowej lewej oraz stłuczenie. Wskazała, iż ze względu na jej wiek i ogólny stan zdrowia kończyny nadal się zrastają i obecnie jest całkowicie niesamodzielna. Powódka podała, iż ze względu na odniesione w wyniku wypadku rozległe złamania kończyn dolnych ruchomość stawu kolanowego powódki jest znacznie ograniczona, a funkcje chodu są zaburzone. Wskazała, iż na szkodę poniesioną przez nią składają się koszty zakupu sprzętu medycznego oraz wypożyczenia specjalistycznego łóżka, których nabycie było konieczne ze względu na obrażenia przez nią doznane w łącznej kwocie 1949,82zł, nadto koszty terapii ruchowej w kwocie 1650zł, a także koszt dojazdu osób najbliższych do i ze szpitala, w którym przebywała w kwocie 704zł.

Pozwany w odpowiedzi na pozew (k.42akt) wniósł o oddalenie powództwa oraz zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego. Pozwany przyznał co do zasady odpowiedzialność za zaistniałe zdarzenie, wskazując jednocześnie, iż na podstawie dokumentacji zgromadzonej w toku postępowania likwidacyjnego przyznał powódce 19.000zł zadośćuczynienia. W ocenie pozwanego przyznana kwota jest adekwatna do okoliczności sprawy i całkowicie zaspakaja uzasadnione wypadkiem i jego następstwami roszczenie. Zdaniem pozwanego kwota ta spełnia także funkcje kompensacyjną i przedstawia ekonomicznie odczuwalną wartość, a dochodzona pozwem kwota jest stanowczo wygórowana w stosunku do doznanej krzywdy. Pozwany zakwestionował także kwoty dochodzone przez powódkę tytułem odszkodowania w zakresie dojazdów osób najbliższych do szpitala, a także zakupu leków, wyrobów medycznych oraz kosztów poniesionych w związku z terapią ruchową.

Pismem procesowym z dnia 10 lipca 2014 roku (k.153akt) powódka rozszerzyła żądanie pozwu wnosząc o zasądzenie od pozwanego na jej rzecz kwoty 5.432zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 21 lutego 2014 roku do dnia zapłaty tytułem odszkodowania za dalsze koszty leczenia powódki poniesione już po wniesieniu pozwu (koszty leczenia sanatoryjnego).

Pismem procesowym z dnia 26 września 2014 roku (k. 191 akt) powódka rozszerzyła żądanie pozwu w zakresie zadośćuczynienia o kwotę 21.000zł żądając ostatecznie zasądzenia zadośćuczynienia w kwocie 101.000 zł.

Stan faktyczny sprawy przedstawiał się następująco:

W dniu 25 stycznia 2013 roku w G. na skrzyżowaniu ulic (...) W. doszło do wypadku, w którym kierująca pojazdem marki F. (...) o nr rej. (...) A. B. (2) nieumyślnie naruszyła zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym i spowodowała wypadek drogowy w ten sposób, że nie zachowała szczególnej ostrożności zbliżając się do wyznaczonego przejścia dla pieszych i doprowadziła do potracenia znajdującej się na przejściu powódki.

W sprawie przedmiotowego zdarzenia prowadzone było postępowanie karne. Wyrokiem z dnia 29 kwietnia 2013 roku Sąd Rejonowy w Gliwicach (sygn. akt IX K 298/13) skazał A. B. (2) za przestępstwo z art. 177§ 1 k.k.

Bezpośrednio po wypadku powódka została przewieziona transportem sanitarnym do (...) Centrum Medycznego, gdzie po badaniu lekarskim i wykonaniu badań dodatkowych została przyjęta na Oddział (...) (...) z rozpoznaniem: uraz wielonarządowy, wieloodłamowe złamanie bliższego końca kości piszczelowej lewej, złamanie dwukostkowe prawego podudzia, złamanie dolnej i górnej gałęzi lewej kości łonowej, złamanie trzonu lewej kości łokciowej oraz stłuczenie głowy w okolicy czołowej lewej. W dniu 1 lutego 2013 roku powódka została poddana zabiegowi operacyjnemu, w trakcie którego wykonano krwawe nastawienie odłamów kostki przyśrodkowej prawej i zespolono je popręgiem Webera. W leczeniu złamań pozostałych kości stosowano wyciąg bezpośredni i opatrunek gipsowy lewego podudzia, opatrunek gipsowy lewej k.g. oraz gips podudziowy prawej k.d. Leczenie szpitalne przebiegało bez powikłań. Dnia 18 lutego 2013 roku powódka została wypisana do domu w stanie dobrym, z zaleceniem kontynuacji leczenia ortopedycznego w trybie ambulatoryjnym, które powódka kontynuuje do dnia dzisiejszego w Poradni (...) Centrum Medycznego. Ze względu na dewiację osi lewego podudzia w opatrunku gipsowym powódka w dniu 2 kwietnia 2013 roku została ponownie przyjęta na Oddział (...) w G. celem usunięcia opatrunku gipsowego lewej k.d., oceny stopnia zrostu i korekcji osi kończyny. Po przeprowadzeniu badań podjęto decyzje o kontynuacji leczenia zachowawczego

złamania bliższego końca lewego podudzia i założono nowy opatrunek gipsowy, po wykonaniu korekcji osi odłamów. Gips utrzymano przez kolejne 8 tygodni. Powódka na oddziale przebywała do 8 kwietnia 2013 roku. Obecnie nadal pozostaje pod stałą kontrolą Poradni (...) w G..

Powołany w sprawie biegły ortopeda-traumatolog lek.med. J. S. rozpoznał u powódki stan po urazie wielonarządowym, przebyte, wygojone, bez widocznych następstw stłuczenie głowy, nerwica pourazowa w wywiadzie, przebyte, wygojone złamanie 1/3 obwodowej trzonu lewej kości łokciowej, przebyte, wygojone bez zaburzeń czynnościowych złamanie górnej i dolnej gałęzi lewej kości łonowej, przebyte złamanie dostawowe bliższego końca kości piszczelowej lewej, wygojone z koślawą deformacją osi stawu i utrwalonym przykurczem zgięciowym, przebyte, wygojone z umiarkowanymi zaburzeniami statyczno-dynamicznymi, złamanie dwukostkowe prawego podudzia, stan po leczeniu operacyjnym. W wyniku wypadku w dniu 25 stycznia 2013 roku powódka doznała licznych i średnio ciężkich obrażeń o charakterze urazu wielonarządowego. Biegły w związku z następstwami przedmiotowego wypadku stopień uszczerbku na zdrowiu powódki określił łącznie na 50%. Z uwagi na pourazową deformację lewego stawu kolanowego i znaczące zaburzenia statyczno-dynamiczne powódka wymaga wykonania totalnej endoprotezoplastyki lewego stawu kolanowego. Okres oczekiwania w kolejce NFZ wynosi ok.6-12 lat. Biegły wskazał, iż nasilenie cierpień powódki w bezpośrednim okresie powypadkowym przez ok. 8-10 tygodni było bardzo duże. Obecnie, powódka ma głównie dolegliwości o podoстрыm, przewlekłym charakterze, nasilające się zwłaszcza przy zmianach pogody i po wysiłku. Rokowanie na przyszłość jest niepewne. Jeśli chodzi i przebyty uraz głowy, miednicy, lewego przedramienia i prawego stawu skokowego to stan zdrowia jest stabilny i nie przewiduje pogorszenia. Natomiast jeśli chodzi o przebyty uraz lewego stawu kolanowego, to obecna dysfunkcja będzie się pogłębiać w czasie, powodując progresję zmian zwyrodnieniowych. Z uwagi na trwałą deformację powierzchni stawowych lewego stawu kolanowego, zniekształcenie jego osi i ograniczenie ruchomości, wymaga kolejnego zabiegu operacyjnego po postacią TEP kolana. Istnieje znacząca różnica w komforcie życia powódki sprzed i po wypadku. Przebyty wypadek i doznane obrażenia znacząco zmieniły na niekorzyść komfort życia powódki. Powódka jest osobą w wieku podeszłym, która przeżyła w przeszłości totalną alloplastykę prawego stawu biodrowego na podłożu choroby zwyrodnieniowej tego stawu. Obrażenia zarówno prawej jak i zwłaszcza lewej k.d. znacząco narażają, operowany w przeszłości staw na przeciążenia. Ograniczenie w mobilności i sprawności ogólnej powódki jest bardzo zaawansowane. Praktycznie, w życiu codziennym, wymaga kilkugodzinnej pomocy osób trzecich w zakresie higieny osobistej, ubierania i rozbierania się, załatwiania spraw poza domem. Nie kwalifikuje się również do samodzielnego korzystania ze środków komunikacji publicznej. Biegły wskazał jednocześnie, iż wydatki potwierdzone przedłożonymi przez powódkę fakturami i rachunkami są zasadne i wiążą się z przebyłym urazem i leczeniem powypadkowym.

Biegły z zakresu psychologii J. P. w opinii wskazał, iż stan zdrowia psychicznego powódki w związku z wypadkiem uległ znaczącemu pogorszeniu. Wypadek i jego konsekwencje bezpośrednio wywołały cierpienie psychiczne wywołane przeżywanym bólem fizycznym zaburzenia lękowe powódki. Doświadczanie cierpień psychicznych powódki w związku z wypadkiem trwa od momentu wypadku do chwili obecnej, objawiając się zaburzeniami snu, nastroju, utratą zainteresowań, doznaniem stresowymi-w tym silnym lekiem wywołanym bodźcami utożsamianymi z wypadkiem (ruch drogowy, ból fizyczny). Powódka ma wsparcie osób najbliższych, jednak nie zawsze z niego czerpie, natomiast próby tłumienia przeżywanego emocji są niezdrowym mechanizmem obronnym, co rokuje pogorszeniem się kondycji psychicznej opiniowanej w kontekście kryzysu wywołanego wypadkiem. Kryzys psychologiczny obecnie jest umiarkowany w wymiarze afektywnym, niewielki w wymiarze poznawczym i minimalny w wymiarze behawioralnym. Powódka wymaga pomocy psychologicznej w kontekście zaburzeń lękowych na tle przeżywanego kryzysu psychologicznego.

Biegła z zakresu psychiatrii E. K. rozpoznała u powódki zaburzenia adaptacyjne pod postacią przedłużonej reakcji na stres z wyraźną komponentą lękową. Określiła uszczerbek na zdrowiu powódki w związku z wypadkiem na poziomie 5 %. Biegła wskazała, iż zaburzenia adaptacyjne powstałe w odpowiedzi na przeżycie ostrej reakcji stresowej w następstwie osłabienia mechanizmów kompensacyjnych, traktowane są jako objaw zaburzeń funkcji OUN - tym samym wyczerpują przesłanki do uznania, iż u badanej doszło do wystąpienia długotrwałego uszczerbku na zdrowiu. Powódka w dalszym ciągu pozostaje w gotowości do reagowania lekiem, zwłaszcza w trakcie przechodzenia przez

ulicę. Martwi się o przyszłość, o możliwość jeszcze większej niesamodzielności ruchowej, czy uzależnienia od drugiej osoby. Z powodu ograniczeń w życiu codziennym spowodowanych konsekwencjami wypadku zmieniła się jakość życia powódki. Powódka przeżywa chroniczny lęk upośledzający jej ogólną sprawność. W następstwie wypadku nie doszło do wystąpienia trwałych zmian w osobowości powódki. Rozpoznane zaburzenia mają charakter zaburzeń reaktywnych i przemijających z czasem. Zdaniem biegłej dobre efekty terapeutyczne daje w tym przypadku psychoterapia, jak i okresowo farmakoterapia.

Powódka ma obecnie 75 lat, jest emerytką. Ma orzeczonego znaczny stopień niepełnosprawności z powodu następstw wypadku. Mieszka wraz z mężem. Ma dwoje dorosłych dzieci: syna i córkę. Z córką, która zamieszkuje w C. ma częstszy kontakt. Powódka przebywając w szpitalu we wszystkich potrzebach wymagała pomocy innych osób z uwagi na unieruchomienie obu nóg. Córka powódki wraz z mężem niemal codziennie jeździli z C. do szpitala sprawując nad nią opiekę (wozili powódce jedzenie, bieliznę, pomagali przy czynnościach pielęgnacyjnych i związanych z higieną osobistą). Odbyli oni w czasie przebywania powódki w szpitalu 32 kursy na trasie C.-G.-C.. Po powrocie do domu ze szpitala powódka nadal przez kolejne 4 miesiące potrzebowała pomocy innych osób niemal we wszystkich czynnościach życia codziennego, zakupiono materac antyodleżynowy, wypożyczono specjalne łóżko medyczne. Powódka rozpoczęła terapię ruchową, jesienią 2013 roku pierwszy raz zaczęła się poruszać przy pomocy „balkonika”. Miała objawy obniżenia nastroju, pojawiły się natręctwa myślowe (o treściach związanych z wypadkiem), które utrzymują się do dnia dzisiejszego. Boi się ruchu samochodowego, przechodząc przez pasy lub idąc chodnikiem boi się, że jadące obok samochody w nią wjadą. Pojawiły się zaburzenia snu (bezsennność lub koszmary sennie o treści sugerującej poczucie zagrożenia). Konsekwencją wypadku były coraz trudniejsze relacje z mężem, który był obciążony większością obowiązków pielęgnacyjnych wobec żony. Często odczuwa dolegliwości bólowe związane z następstwami wypadku. Pomimo przyjmowanych stale leków przeciwbólowych odczuwa ból nogi, który nasila się przy jej obciążeniu. Ponadto odczuwa bóle ręki, barków, kręgow szyjnych. Zakupiła kule oraz specjalną ławeczkę na wannę ułatwiającą jej wykonywanie czynności higienicznych. Porusza się wyłącznie o dwóch kulach lub o jednej kuli i przy pomocy innej osoby. Samodzielnie nie wychodzi poza teren domu, ponieważ czuje się niepewnie jak sama chodzi, boi się, że straci równowagę i się przewróci. Powódka przed wypadkiem była osobą zupełnie sprawną. Dorabiała sobie pracując przy szyciu kołder, pracowała 8 godzin dziennie. Wykonywała wszystkie czynności związane z prowadzeniem domu. Jeździła na wycieczki, spotykała się z koleżankami. Obecnie zwykle czynności dnia codziennego sprawiają jej znaczne trudności. Nie może sprzątać w domu, nie robi zakupów. Nie wychodzi z domu bez pomocy innej osoby. Rehabilitacja powódki trwa do dnia dzisiejszego, odbywa się mniej więcej raz w tygodniu. W ramach rehabilitacji przebywała w sanatorium w (...) S.A.

Zakup sprzętu medycznego oraz wypożyczenie łóżka wyniósł 1.949,82zł. Koszt terapii ruchowej wyniósł łącznie 1650zł. Koszt pobytu powódki w sanatorium to kwota 5.432zł. Natomiast koszt dojazdów córki powódki do szpitala wyniósł w sumie 704zł.

Pozwany przed wniesieniem pozwu wypłacił powódce zadośćuczynienie w kwocie 19.000zł.

/ dowód : zeznania świadków: G. G., H. G. – zapis z rozprawy w dniu 13.02.2013r. w systemie audio-video k. 101, wyrok z dnia 29.04.2013 roku w sprawie IX K 298/13 Sądu Rejonowego w Gliwicach k.7, dokumentacja medyczna powódki k. 8-11, faktury VAT k. 12 -25, rachunki gabinetu rehabilitacyjnego-26-32, faktura VAT z dnia 12.03.2013 k.33, wezwanie do zapłaty k. 35, odpowiedź pozwanego k.36, dokumentacja medyczna powódki nadesłana przez (...) Centrum Medyczne Sp z o.o. k. 70-80, orzeczenie o niepełnosprawności powódki z dnia 25.11.2013 roku k.83-84, opinia sądowno-lekarska biegłego z zakresu ortopedii i traumatologii J. S. k. 119-123, opinia sądowno-psychologiczna biegłego z zakresu psychologii J. P. k. 143-146, opinia sądowno-psychiatryczna biegłej z zakresu psychiatrii E. K. k.177-182, faktura VAT (...) k.155-156, przesłuchanie powódki – zapis z rozprawy w dniu 13.02.2013r. w systemie audio-video k. 101 /

Opisany stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o powołane wyżej dowody w postaci dokumentów, zeznań świadków, opinie biegłych i zeznania powódki. Ustalenia w zakresie wydatków na leczenie i rehabilitację, w tym pobytów sanatorium dokonane zostały na podstawie dołączonych do akt rachunków i faktur, natomiast koszty dojazdów osób

bliskich dla powódki do szpitala ustalono w oparciu o zeznania świadków. Przedstawione przez powódkę dokumenty, a także zeznania świadków i powódki nie były w toku postępowania kwestionowane. Opinie biegłych wydane w niniejszej sprawie Sąd uznał za pełne, jasne i rzetelne, a strony nie podważały ich wniosków.

Sąd oddalił wniosek pełnomocnika powódki o przeprowadzenie dowodu z opinii uzupełniającej biegłego J. S., albowiem przeprowadzone postępowanie dowodowe Sąd uznał za wystarczające do merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy, a okoliczność na jaką miałby być przeprowadzony dowód nie była przez stronę pozwaną kwestionowana.

Sąd zważył co następuje:

Odpowiedzialność pozwanego za skutki wypadku jakiemu uległa powódka nie była co do zasady sporna i opiera się o umowę ubezpieczenia OC łącząca pozwanego z posiadaczem pojazdu uczestniczącego w wypadku.

W myśl art. 444 oraz art. 445 § 1 k.c. w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszystkie wyniki z tego powodu koszty. Jeżeli poszkodowany utracił całkowicie lub częściowo zdolność do pracy zarobkowej albo jeżeli zwiększyły się jego potrzeby lub zmniejszyły widoki powodzenia na przyszłość, może on żądać od zobowiązanego do naprawienia szkody odpowiedniej renty. Sąd może również przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę.

Zadośćuczynienie pieniężne pełni przede wszystkim funkcję kompensacyjną – przyznana suma ma stanowić przybliżony ekwiwalent poniesionej przez poszkodowanego szkody niemajątkowej, powinna łagodzić doznane przez niego cierpienia fizyczne i psychiczne oraz ułatwiać przezwyciężanie ujemnych przeżyć, aby w ten sposób przynajmniej częściowo została przywrócona równowaga zachwiana na skutek zdarzenia wywołującego szkodę. W konsekwencji Sąd, ustalając wysokość należnego zadośćuczynienia, winien uwzględnić wszystkie okoliczności istotne dla określenia rozmiaru doznanej krzywdy, w szczególności takie jak wiek poszkodowanego, stopień cierpień fizycznych i psychicznych, ich intensywność i czas trwania, nieodwracalność następstw, szanse na przyszłość, poczucie nieprzydatności społecznej, bezradność życiową oraz inne czynniki podobnej natury (por. uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 12 lipca 2012r., I CSK 74/12).

Poza sporem jest, że powódka otrzymała już kwotę 19.000 zł zadośćuczynienia, a w toku postępowania domagała się ostatecznie dalszych 101.000 zł z tego tytułu. Zważywszy na stopień uszczerbku na zdrowiu jakiego doznała, fakt, że pomimo zastosowanego leczenia biegły ortopeda ocenił uszczerbek na zdrowiu powódki na 50%, a powódka nie odzyskała i prawdopodobnie z uwagi na rodzaj obrażeń jakich doznała nie odzyska już nigdy pełnej sprawności, a także mając na względzie zakres cierpień fizycznych i psychicznych powódki związany z trudnym okresem rekonwalescencji i odczuwanymi obecnie dolegliwościami bólowymi i ograniczeniami wynikającymi z niepełnosprawności fizycznej, wiek powódki oraz mając na względzie stwierdzone przez biegłych z zakresu psychologii i psychiatrii problemy dotyczące stanu psychicznego powódki będące następstwem wypadku, Sąd uznał, że wypłacone w trybie pozaprosesowym zadośćuczynienie w kwocie 19.000 zł jest rażąco niskie i nie odpowiada pojęciu sumy odpowiedniej w rozumieniu art. 445 § 1 kc. W ocenie Sądu powódka powinna otrzymać z tego tytułu łącznie kwotę 100.000 zł. Taka kwota zdaniem Sądu w sposób realny kompensuje doznaną przez powódkę krzywdę, zapewniając pewną satysfakcję moralną, a jednocześnie jest odpowiednia do zakresu cierpień doznanych przez powódkę i uwzględnia fakt, że powódka na skutek wypadku utraciła sprawność fizyczną jaką cieszyła się do dnia zdarzenia i stała się w znacznym stopniu zależna od pomocy innych osób. W tej sytuacji Sąd na zasadzie art. 445 §1 kc zasądził od pozwanego na rzecz powódki tytułem zadośćuczynienia kwotę 81.000 zł., ponad kwotę wypłaconą z tego tytułu w trybie pozaprosesowym, w pozostałym zakresie oddalając żądanie zadośćuczynienia.

Obok żądania zasądzenia zadośćuczynienia powódka domagała się zasądzenia odszkodowania za skutki wypadku, a roszczenie przez nią zgłoszone obejmowało koszty leczenia, rehabilitacji oraz koszty dojazdu do placówek leczniczych i koszty leczenia sanatoryjnego.

Sąd uznał żądanie powódki w zakresie odszkodowania za uzasadnione w całości i zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 9.597,82zł. Kwota powyższa obejmuje pierwotnie żadaną przez powódkę w pozwie- kwotę 4.165,82zł

oraz kwotę 5.432zł, o którą w toku postępowania rozszerzono powództwo w zakresie odszkodowania. Sąd uznał, iż koszty zakupu sprzętu medycznego, leczenia i rehabilitacji zostały odpowiednio wykazane rachunkami i fakturami. Sąd uwzględnił także koszty związane z dojazdami rodziny powódki do placówek leczniczych celem sprawowania opieki i pomocy powódce. Sąd uwzględnił także w całości koszt leczenia sanatoryjnego powódki w kwocie 5.432zł. Koszt ten został wykazany na podstawie faktury, a ponadto sąd miał na uwadze, iż pozwany, pomimo wyraźnego zobowiązania Sądu do ustosunkowania się co do pisma rozszerzającego powództwo zachował się biernie. Uznano więc, że pozwany uznał okoliczności podniesione w piśmie rozszerzającym powództwo za przyznane.

O odsetkach orzeczono po myśli art. 481 k.p.c. zw. z art. 14 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, ustalając termin początkowy ich biegu odrębnie w stosunku do żądania zgłoszonego w pozwie i żądań zgłaszanych w pismach rozszerzających powództwo.

Orzekając o kosztach procesu Sąd na zasadzie art. 100 k.p.c. dokonał ich stosunkowego rozdziału przy przyjęciu, że powódka utrzymała się ze swoim żądaniem w 82 %. Na koszty procesu składało się wynagrodzenie pełnomocników stron w kwocie 7200 zł +34zł. opłaty od pełnomocnictw (po 3.600, zł + 17,- zł. po każdej ze stron), opłata od zgłoszonych żądań w wysokości 5530- zł. oraz wydatki w kwocie 1196,89 zł. (k. 86,132,162,205). Powódka uiściła opłatę w łącznej wysokości 5239 zł. (k.38 i 196), a w toku postępowania uiściła zaliczkę na poczet wydatków w kwocie 1.000 zł. (k.107). Nieuiszczone koszty sądowe nakazano pobrać od pozwanego na zasadzie art. 113 stawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

SSR (del) Łucja Oleksy-Miszczyk